

това ново увѣреніе на Иричека, ніе ходихми пакъ 2—3 пѣти да разгльдами Хисаря, но за жялость нищо положително не можихми да издиримъ, ни за шестограннія замокъ съ 5-тѣ порти, ни за двѣтѣ кули, посредствомъ които той е съединенъ съ водата. Ако нѣкой ни възрази, че по причина на бурянацитѣ не сме можили да издиримъ и да узнаемъ нѣщо за тоя замокъ, ніе отговарями че трѣбаше поне „стѣнитѣ му съ петътѣ порти“ да издиримъ и видимъ, за които Иричекъ увѣрива: „че се до сушь ясно виждатъ.“ Въ тоя случай, и по тоя ако и не толкова важенъ вопросъ, да ни е позволено да повторимъ пакъ нашето скромно мнѣніе: „че Хаджи Калфа трѣба да спомѣнува за Трапезица, а не за Хисаря, дѣто е былъ построенъ тоя шестограненъ замокъ, и че „Царскія замокъ“ за който той спомѣнува, трѣба да е былъ на Трапезица. При това, трѣба да се спомяне, че както Иричеку, тжй и намъ бѣ невжможно да издиримъ, и да узнаемъ онова мѣсто на Хисаря, дѣто е была построена Церквата „Вжзнесеніе Христово,“ която е была Бжлгарската Патріаршія, и за която спомѣнува той и въ исторіята си (стр. 254), и въ горѣказаннія брой на „Марица“. За тая Церква ніе смѣемъ да повторимъ онова, що казахми по горѣ въ приличното му мѣсто: „че по преданіе не се спомѣнува нищо за тая церква, и че ако и да е тя сжществувала, особено като Бжлгарска Патріаршія, тя трѣба да е была на или близо до онова мѣсто, дѣто е сегашнята Митрополія“.

Ніе спомѣняхми по горѣ и за могилата, що се зове „*Чанлж теие*“ (звжнарска могила). Иричекъ разказва и за неж: „че тая могила е была тжй названа, спорядъ вжншія ѳ образенъ видъ, или че ушь е имало въ нея закопанъ звжнецъ.“ — По надолу той разказва че нѣкой тукашни жители были го увѣривали: че „могилата *тѣтне* (!) на *кужо*“; и отъ това увѣреніе на жителитѣ, той предполага, „че може вжтрѣ въ могилата да се намира сжсипано кубе на нѣкой черкова.“ — Ніе не можихми да издиримъ и да узнаемъ тжково „*тѣтняніе* (кжнтеніе) по